

Pia Kjærsgaard (FP):

»På hvilken måde kan det sikres, at politibetjente kan legitimere sig, uden at der kan drages tvivl om, at det er en politibetjent?«

Begrundelse

Det tragiske mord på en politibetjent i civil og den efterfølgende dom over morderen efterlader forhold, som det kan være svært for politibetjente at forrette tjeneste under. Ethvert fysisk angreb på en betjent, der er i færd med at udføre sin pligt, bør resultere i skærpet straf. Tjenestemandsbegrebet bør have en slags skærpet betydning, når det drejer sig om politifolk, og ministerens holdning hertil bedes oplyst.

Svar (28/3 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Bestemmelserne om polititjenestemænds legitimation findes i Rigspolitechefens Kundgørelse II, nr. 32, af 5. maj 1971.

Det fremgår bl.a. af disse bestemmelser, at politiskiltet er legitimation for, at indehaveren er berettiget til at udøve politimyndighed.

Politiskiltet skal altid medføres, og dette gælder i øvrigt, uanset om tjenesten udføres i uniform. En civil polititjenestemand, der i tjenstligt øjemed retter henvendelse til en person, skal, inden ærindet fremføres, sikre sig, at den pågældende er klar over, at der er tale om en politimand.

Efter min opfattelse bør politifolkene – som det også er forudsat i straffelovens § 119 – have en særlig beskyttelse i strafferetlig henseende. Det er i den forbindelse min vurdering, at ordningen med legitimation af politifolk gennem uniformeringen eller ved anvendelse af politiskilt er bedst mulig. I den forbindelse kan jeg oplyse, at rigspolitechefen for tiden overvejer en mere moderne udformning af politiets legitimationsskilt.

Spm. nr. S 704

Til *justitsministeren* (7/3 88) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvordan vil ministeren sikre politifolk, så de kan gribe ind over for ulovligheder døgnet rundt uden risiko for at blive skudt andre motiver i skoene end deres pligtopfyldenhed?«

Begrundelse

(Som til spm. nr. S 703).

Svar (28/3 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter min opfattelse er det naturligvis uantageligt, hvis politifolk gennem overfald eller på anden måde hindres i at udføre deres opgaver, og politifolkene bør have en særlig beskyttelse i strafferetlig henseende. Det er i den forbindelse min vurdering, at de gældende bestemmelser i straffeloven – § 119 – giver et tilfredsstillende grundlag for, at domstolene kan tilgodese dette hensyn ved deres stillingtagen til og strafudmåling i de konkrete sager. De nye bestemmelser i retsplejeloven om varetægtsfængsling i grovere voldssager er efter min opfattelse også af væsentlig betydning i relation til ønsket om at give politiet en rimelig beskyttelse.

Politifolkene er til rådighed hele døgnet, og de vil ved udførelse af tjenstlige opgaver i civilt tøj efter reglerne i Rigspolitechefens Kundgørelse II, nr. 32, af 5. maj 1971 skulle legitimere sig ved anvendelsen af politiskilt. Den særlige strafferetlige beskyttelse m.v. af polititjenestemændene gælder også i disse tilfælde. I det omfang det i en konkret situation måtte henstå som tvivlsomt, hvorvidt politimanden har legitimeret sig på en sådan måde, at overfaldsmanden har været klar over, at der var tale om en polititjenestemand, vil dette spørgsmål – som i den konkrete sag, der er henvist til i begrundelsen for spørgsmålet – skulle afgøres af domstolene. Jeg mener imidlertid ikke, at denne sag giver anledning til at ændre de gældende regler på området.

Spm. nr. S 705

Til *justitsministeren* (7/3 88) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvilke skærpede straffemuligheder ser ministeren bragt i praksis over for personer, der hindrer eller modsætter sig politifolks udøvelse af deres pligt?«

Begrundelse